

**Տ. ՏԻՐԱՆ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ՊԵՏՐՈՍԵԱՆԻ ՔԱՐՈԶԸ՝
ԽՕՍՈՒԼԾ ՍՈՒՐԲ ԳԱՅԱՆԷ ՎԱՆՔՈՒՄ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԱԿԱՆ
ՈՒԽՏԻ ԱՆԴՐԱՆԻԿ ՊԱՏԱՐԱԳԻ ԱՌԻԹՈՎ**

(14 մայիսի 2019 թ.)

«Աստուածային եւ երկնաւոր շնորհ, որ միշտ լնու զպէտս
սրբոյ սպասաւորութեան առաքելական եկեղեցւոյ...»

Յանուն Հօր եւ Որդւոյ եւ Հոգւոյն Սրբոյ. ամէն:

*Սիրելի՛ հաւատացեալ քոյրեր եւ եղբայրներ ի Քրիստոս,
Երկու օր առաջ՝ Կարմիր Կիրակիին, Սուրբ Հոգու առաջնորդութեամբ
եւ առաքելական յաջորդականութեամբ ազգիս Վեհափառ Հայրապետի՝
Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Գարեգին Բ. Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսի ձեռամբ ձեռնադ-
րութեան եւ օծման խորհրդի միջոցով միաբանակից երկու եղբայրներիս
հետ կոչուեցինք եպիսկոպոսական բարձր եւ չափազանց պատասխա-
նատու աստիճանին՝ յանձնառութեամբ կրելու հոգեւոր տեսչի եւ առաջ-
նորդի լուծը: Ամբողջապէս գիտակցում եմ լուծի ծանրութիւնը Նրա, ում
առջեւ ահից քերովբէները թեւասքօղւում են, իսկ համօրէն հրեշտակաց
դասը երկիւղով է սպասաւորում: Միեւնոյն ժամանակ ունեմ այն ներ-
քին վստահութիւնն ու հանգստութիւնը, որ անձնական կարողութիւննե-
րիս, գիտութեանս, կամ էլ հոգեւորական փորձառութեանս վստահելով չէ,
որ ընդունեցի այս ծանր բեռը, այլ, ինչպէս սրբազան շարականագիրն
է ասում՝ այդ աստուածային եւ երկնաւոր շնորհն է, որ միշտ հոգում է
Առաքելական եկեղեցու սուրբ սպասաւորութեան կարիքները: Պօղոս
առաքեալը Կորնթացիներին ուղղուած իր նամակում ասում է, որ Աստու-
ած այս աշխարհի վրայ իր ծրագրերն իրագործելու համար շատ յաճախ
ընտրում է տկարներին եւ տգէտներին (Ա. Կորնթ. Ա. 18-29):*

*Յիրաւի, աստուածային նախախնամութիւնը յաճախ մեզ անսպասե-
լի անակնկալներ է մատուցում՝ շրջանցելով մարդկային ամեն տեսակ*

իմաստութիւն եւ դատողութիւն: Աստծոյ կանչին անվերապահ հնազանդութիւնն ու վստահութիւնն է, որ մեզ բոլորիս՝ քրիստոնեաներիս, օգնում է աճել, եւ աւետարաններում նկարագրուած թթիւմորի եւ սերմի հատիկի օրինակներով ներքուստ վերափոխուել: Աւետարանը նաեւ շատ յստակ է ասում, որ եթէ մենք մեզ դնում ենք Աստծոյ ծառայութեան մէջ, Նա մեր մէջ եւ մեր միջոցով հրաշքներ է գործում:

Ղուկաս աւետարանիչը մեզ այդպիսի մի հրաշքի պատմութիւն է ներկայացնում Յիսուսի կեանքից, ասելով, թէ Յիսուս մի անգամ գալիս բարձրանում է Սիմոն-Պետրոսի նաւակը եւ խնդրում մի փոքր աւելի խորանալ ծովում՝ ուռկանները գցելու եւ ձուկ բռնելու համար: Պետրոսը պատասխանում է. «Վաղապէս, ամբողջ գիշեր յոգնեցիմ եւ ոչինչ չբռնեցիմ, բայց Քո խօսքի համար ուռկանները կ'գցեմ»։ Ուռկանները գցեցին եւ մեծ քանակութեամբ ձուկ բռնեցին դրանց մէջ, այնքան, որ նրանց ուռկանները պատռւում էին, գրում է Աւետարանիչը:

Զնայած որ իզուր յոգնեցինք, շեշտում է Պետրոս առաքեալը, բայց քանի որ Դու ես ասում, ուրեմն կանենք այնպէս, ինչպէս Քո կամքն է, Տէր: Սիրելիներ, ուշադրութիւն դարձրէք Պետրոսի այս պատասխանին: Ինչ է նշանակում սուրբ առաքեալի այս խօսքը, եթէ ոչ հաւատքի պատասխան, եթէ ոչ անվերապահ վստահութիւն եւ հնազանդութիւն Աստծոյ կամքին: Ընդ որում, հաւատքի պատասխանը եւ անվերապահ այս վստահութիւնը Տէրը պահանջում է ոչ միայն մեզանից՝ օծեալ հոգեւորականներիցս, այլեւ բոլոր քրիստոնեաներից, որովհետեւ բոլոր քրիստոնեաները Եկեղեցու մէջ ունեն պատասխանատուութիւն եւ պարտականութիւն:

Պօղոս առաքեալը Կորնթացիներին ուղղուած իր նամակում բացատրում է, որ Աստուած Եկեղեցու մէջ կարգեց բազում անդամներ զանազան ծառայութիւնների համար, սակայն նրանցից եւ ոչ մէկը աւելորդ չէ, որովհետեւ նրանք միայն լրացնում են միմեանց՝ տարբեր, բայց կենսական, անփոխարինելի ձեւով:

Տեսա՞ք, սիրելիներ, թէ Պետրոսի աներեր հաւատքն Աստծոյ խօսքի հանդէպ ինչ հրաշք գործեց: Արդարեւ, մենք եւս պատրաստ ենք մեր անձը դնելու Տիրոջ ծառայութեան մէջ՝ անսալով Նրա խօսքին եւ վստահելով Նրան: Աստուած մեր մէջ էլ կարող է հրաշքներ գործել: Միանշանակ է, որ երբ առանց տարակուսելու վստահում ենք Աստծուն, Նա մեր հոգու մէջ նոր հորիզոններ է բացում՝ համագործակիցը դառնալու Իր սուրբ առաքելութեան:

Աստուածային եւ երկնաւոր շնորհի հանգէպ հնազանդութիւնն ու Տիրոջ առաքելութեանը համագործակից դառնալու գիտակցութիւնն են, որ մեր ընտրութիւնը կանգնեցրին Տիրոջ կողմից նկարագրուած երկու ճանապարհներէից նեղի վրայ: Ի հարկէ, դժուար է նեղ ճանապարհը, փորձութիւնները շատ են, սակայն երբ լսում ես Տիրոջ ձայնը եւ սկսում քայլել այդ ճանապարհով, այն քեզ հարազատ է դառնում: Աստուած բռնաբար է կանչում ամեն վայրկեան, ամեն օր, սակայն ոչ թէ ինչ-որ բան վերցնելու կամ ստանալու, այլ տալու համար, եւ տալիս է առատաբար, տալիս է լաւագոյնը: Ուրեմն փորձենք Տիրոջ տան մէջ ստանձնել մեր բաժին պատասխանատուութիւնը՝ ծառայելու Աստծուն եւ մարդկանց այն հաւատով, որ այդ ճանապարհին Տէրն Իր օրհնութիւնները առատօրէն պիտի բաշխի մեզ:

Սիրելիներ, այսօր ուխտի Սուրբ Պատարագ եմ մատուցում այս սուրբ տաճարում՝ Սուրբ Գայանէ վանքում եւ վերանորոգում իմ կեանքի ուխտը Սուրբ Էջմիածնի եւ նրա առաքելութեան նկատմամբ: Շատ յաճախ են ասում, որ Էջմիածինը առաքելութիւն ունի. ստիպուած եմ մի քիչ խմբագրելով ասել՝ Էջմիածինը չունի առաքելութիւն, Էջմիածինն ինքը առաքելութիւն է: Եւ այսօր ես միանում եմ այդ առաքելութեանը: Սուրբ Էջմիածինը մեր ազգի խարիսխն է ու ինքնութեան կորիզը, բայց հարց եմ տալիս՝ ինչո՞ւ է այսպէս: Մենք աշխարհով մէկ ունենք հազարաւոր հրաշալի կոթողներ, տաճարներ, եկեղեցիներ, որտեղ բնակւում է Աստուած, որտեղ մենք գնում ենք Իր հետ հանդիպման, բայց Սուրբ Էջմիածինը ուրիշ առաքելութիւն ունի: Ինչո՞ւ է այսպէս: Պատասխանը շատ յստակ է՝ որովհետեւ Տէրը երկու անգամ իջաւ աշխարհ՝ նախ Երուսաղէմ, ապա՝ Էջմիածին: Որովհետեւ այս վայրն ընտրեց Աստծոյ Որդին՝ իբրեւ հանդիպման վայր Իր ընտրեալ ժողովրդի՝ մեզ՝ հայերիս հետ: Եւ դրա համար Էջմիածնի խորհուրդը մեզ համար մեծ սրբութիւն է: Այսօր խոնարհւում եմ այդ խորհրդին, համբուրում եմ այդ խորհուրդը:

Ուխտի այս պատարագին առաջին գոհութիւնը բնականաբար Աստծունն է, որովհետեւ ամեն անգամ մեզ՝ անարժաններին հրաւիրում է համագործակիցը դառնալու Իր սուրբ առաքելութեան: Իսկապէս, յաճախ ինձ հարց եմ տալիս՝ ո՞վ կարող է ստանձնել այն մեծ պատասխանատուութիւնը, եթէ իր վստահութիւնն ամբողջութեամբ աստուածային ողորմութեան վրայ չլինի: Մենք բոլորս անկատար եկեղեցականներ ենք, բայց հաւատում ենք, որ Աստծոյ օրհնութեամբ պիտի լրացուեն բոլոր մեր

բացթողումներն ու թերութիւնները: Այս համոզումով է, որ ես էլ համարձակուեցի իմ «այո»-ն ասել Աստծոյ կանչին: Եպիսկոպոսի՝ մշտաբերուն հսկողի նոր պաշտօնս, այսօր, այս պահից դնում եմ Սուրբ Հոգու ձեռքերի մէջ եւ խոստանում ողջ ուժերս ներդնել ի սպաս Աստծոյ եւ Նրա սուրբ ժողովրդի:

Այս առիթով որդիական երախտագիտութեան ամենախորը զգացմունքս եմ ուզում յայտնել ազգիս Վեհափառ Հայրապետին՝ Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Գարեգին Բ. Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսին, ում հայրական հայեացքի առաջ հասակ առանք, ում օրհնութեամբ մեր առաջին քայլերը կատարեցինք եկեղեցական ասպարէզում, եւ ահա այսօր իր աջի զօրութեամբ կոչուած ենք ծառայութեան եպիսկոպոսութեան պատասխանատու աստիճանին: Այս Ս. Խորանի վրայ, իմ եւ ինձ վստահուած հօտի հաւատարմութիւնն եմ ցանկանում յայտնել Ամենայն Հայոց Հայրապետին եւ Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնին: Աղօթքս է, որ Բարձրեալն Աստուած միշտ անսասան պահի Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածինն ու նրա գահակալին՝ պարգեւելով Հայոց հօր արեւշատութիւն եւ երկար ու եկեղեցական գործունէութեան արդիւնաշատ տարիներ:

Իմ գոհութիւնն ու շնորհակալութիւնն եմ յայտնում Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածնի միաբանակից եղբայրներին: Բոլորին՝ աւագ եւ կրտսեր սերունդներին, բոլոր նրանց, ում հետ ճանապարհ եմ անցել: Ես Էջմիածնի միաբանութեան հարազատ զաւակն եմ, եւ այս միաբանութեան ոգով ծառայեցի ու պիտի ծառայեմ Հայ Եկեղեցուն ու իմ ժողովրդին: Շնորհակալութեան խօսքս եմ ուղղում ինձ համար այդքան հարազատ հաստատութիւններին՝ Գէորգեան հոգեւոր ճեմարանին եւ Սեւանի Վազգէնեան հոգեւոր դպրանոցին՝ իրենց բոլոր տեսչական եւ դասախօսական կազմերով, որոնք աւանդ ունեն մեր կեանքի մէջ, բոլոր պաշտօնեաներին:

Շնորհակալ եմ յատկապէս Կենտրոնական Եւրոպայի Հայրապետական պատուիրակութեան հոգեւոր եւ աշխարհական դասին, եկեղեցական վարչութիւններին, իմ հօտի բոլոր ներկայ եւ բացակայ անդամներին, որոնց ծառայեցի եւ որոնց գործակցեցի զանազան կարգավիճակներում: Եպիսկոպոս բառը յունարէնից թարգմանաբար նշանակում է վերատեսուչ կամ վերակացու: Իրականութեան մէջ եպիսկոպոսն այն անձն է, որ ուշադիր է դիմացինի հանդէպ, եւ ով ոչինչ է առանց ուրիշների, քանի որ կոչուած է ուշադիր լինելու ուրիշներին: Հետեւաբար, սիրելիներ, ձեզանով է եւ ձեզ համար է, որ ես եպիսկոպոս եմ:

Սիրելի՛ հաւատացեալներ, ամփոփելով խօսքս՝ ցանկանում եմ վերահաստատել իմ յանձնառութիւնը՝ հաստատակամ ընթանալու մեր Սուրբ Եկեղեցու վարդապետութեան եւ պատուիրանների համաձայն, բարի սպասաւորութեամբ ուսուցանելու եւ խրատելու իմ խնամքին յանձնուած հաւատացեալներին եւ իբրեւ Ս. Էջմիածնի միաբան՝ ամենայն ջանք գործադրելու համայն հայութեան հոգեւոր կենտրոնի զարգացման եւ պայծառութեան համար: Թող Սուրբ Հոգին առաջնորդի քայլերս, որպէսզի Սուրբ Պօղոս առաքեալի նման ես էլ կարողանամ ասել. «Ապրում եմ, բայց ես չէ, որ ապրում եմ, այլ Քրիստոս է, որ ապրում է իմ մէջ»:

Թող Տէրն օրհնի մեզ, մեր ընթացքը այժմ եւ միշտ եւ յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն:

